

věřené byly povinny v krátkých lhůtách žádosti a přihlášky předložit min. zahr. za účelem předložení celého materiálu reparační komisi.

§ 7 cit. nař. nelze vykládati v ten smysl, že by mno bývalo povinno, přihlášku st-lovu po případném jejím doplnění postoupiti příslušnému úřadu k dalšímu řízení, neboť § 7 obsahuje předpisy, týkající se dalšího řízení jen o přihláškách již podaných u úřadu k přijetí jich dle § 3 příslušného, a jeho odstavec 2. neznamená, že úřad nepřislušný, u něhož přihláška byla již dříve učiněna, má ji postoupiti úřadu příslušnému, nýbrž stanoví jen, že úřad k přijetí přihlášky povolaný postoupí ji případně úřadu jinému, jenž jest příslušný k vyšetření škody dle § 8 cit. nařízení.

St-li náleželo tedy v daném případě, aby po vydání nař. č. 366/20 úřadu, v § 3 nařízení tohoto uvedenému, přihlášku podal a v ní oznámil, že 7. dubna 1919 podal u mno žádost za náhradu škody, neb aspoň toto oznámení učinil a současně přihlášku u mno podanou doplnil ve smyslu § 6 a včasné předložení její úřadu dle § 3 příslušnému opatřil.

Pokud se st-l dovolává ustanovení § 4, odst. 2. cit. nař., že může býti přihlíženo i k přihlášce později podané, jest podotknouti, že na takové prodloužení lhůty nepřiznává cit. nař. žádného nároku a že by i v případě vyhovění se mohlo jednati o prodloužení jen do té doby, do které jest úřad povinen přihlášky předložit úřadu nadřízenému.

Z těchto úvah nemohl nss shledati, že by provedené řízení trpělo takovými vadami, ke kterým bylo nutno přihlížeti z moci úřední, nebo které by byly znemožnily přezkoumání výroku žal. úřadu po stránce právní, pročež bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3129.

Zajištění bytu: * Zajištěním bytu není zasaženo do subjektivních práv nájemníka. Stížnost, stojící na stanovisku opačném, jest bezdůvodná.

(Nález ze dne 17. ledna 1924 č. 190).

V ě c: Leopold R. v P. proti župnímu úřadu v Košicích o zajištění bytu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zajistil župní úřad v Košicích podle zák. z 11. července 1922 č. 225 Sb. ve znění zák. z 26. dubna 1923 č. 87 Sb. v domě X. v Košicích, byt, dosud obývaný st-lem pro župního hlavního notáře v Košicích.

V důvodech uvedeno, že bylo konaným šetřením zjištěno, že byt byl 19. srpna 1922 obýván státním zaměstnancem, který byl služebně přeložen do obce jiné a tam nastoupil již službu, takže uprázdnění bytu jest jen otázkou času a možnosti, kdy st-li bude zajištěn rodinný byt v Z.

Dále v důvodech uvedeno, že námitka st-lova, že zajišťovací řízení nebylo zavedeno pro určitou osobu, nemá zákonného podkladu, další námitka, že si st-l ponechá byt pro svou neteř a dva syny za účelem návštěvy škol v K. ve smyslu § 6 zák. z 27. dubna 1922 č. 130 Sb., nemůže padati na váhu, poněvadž § 13 cit. zák. odnímá dispoici s bytem

nejen majiteli domu, nýbrž i státnímu zaměstnanci, nehledě k tomu, že podpronájem zajištěných místností není přípustný.

Stížnost do rozhodnutí toho podanou shledal nss bezdůvodnou.

Nař. rozhodnutí vyslovuje ve svém enunciátu zajištění bytu podle § 13 cit. zák., obsahuje tedy jedině výrok, právní moci schopný dle § 2 zák. o ss, že se zajišťuje byt ve smyslu zák. č. 225/22. Co jest dále uvedeno v důvodech nař. rozhodnutí, nelze za výrok právní moci schopný považovati.

Nss-u náleží proto jedině zkoumati, zda výrok ten odpovídá zákonu.

Po této stránce uvážil soud toto:

Nař. rozhodnutím nevyslovil župní úřad nic jiného, než že zajišťuje byt obývaný dosud st-lem služebně přeloženým do obce jiné, opět pro státního zaměstnance.

Dle § 13 zák. ze dne 11. července 1922 č. 225 Sb. ve znění zák. z 26. dubna 1923 č. 87 Sb. má zajištění bytu ten účinek, že byt smí býti pronajat jen státnímu zaměstnanci, kterého úřad označí, jestliže vlastníku domu bylo dříve, než obdržel výpověď z bytu, dodáno rozhodnutí úřadu, kterým byt zajišťuje pro státního zaměstnance. Zajištění působí ode dne, kterým se zruší dosavadní nájemní smlouva, a není-li tu nájemní smlouva, ode dne, kdy se byt uprázdní.

Z toho plyne, že zajištění bytu může vejíti v účinnost teprve tehdy, když se zruší nájemní smlouva mezi dosavadním nájemníkem a vlastníkem domu, tedy v době, kdy nájemce nemá vůbec nájemních práv ze zrušené nájemní smlouvy.

Výrokem o zajištění bytu nevyslovil žal. úřad nikterak zánik nájemních práv, ani neučinil jiného opatření, jež by se existence nebo výkonu práv těch dotýkalo.

Nemůže tedy zajištění bytu zasáhnouti do práv nájemce ze smlouvy nájemní a následkem toho nemůže porušiti nějaké subjektivní právo nájemníkovu.

Nemůže proto st-l rozhodnutím v odpor vzatým ve svých subjektivních právech býti porušen.

Stížnost stojící na stanovisku opačném jest bezdůvodná a byla proto zamítnuta.

Č. 3130.

Z á v a d n é n á z v y: Označení hotelu jménem »Korunní princ« spadá pod normu zák. č. 267/1920.

(Nález ze dne 17. ledna 1924 č. 419).

V ě c: František K. - Č. L. proti zemské správě politické v Praze o závadné označení hotelu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — —

Žal. úřad zakázal st-li užívání názvu »Kronprinz« pro označení jeho hotelu shledávaje, že název ten upomíná na státoprávní poměry zemí čsl. republiky před 28. října 1918. Bylo se proto soudu omeziti